

ges, få en discountuddannelse, som man har skabt et kunstigt behov for.

Som en lille bibemærkning kan nævnes en undren fra Venstres side over, at man placerer uddannelsen under Rådet for Social- og Sundhedsuddannelserne. Forslaget lægger jo op til, at det er en pædagogisk uddannelse frem for en sundhedsmæssig uddannelse. Og i øvrigt: Hvad siger amterne mon egentlig til dette forslag?

Hvad der ligeledes kan undre, er undervisningsministerens formål, når han ønsker at gennemføre denne uddannelse, altså at fremme holdninger. Jeg vil tillade mig at spørge: Hvilke holdninger tænker ministeren på i denne sammenhæng?

Frank Dahlgaard (KF):

Det lovforslag, vi her har til første behandling, er ikke omfattet af finanslovforliget mellem regeringspartierne og Det Konservative Folkeparti, og det er vi glade for i Det Konservative Folkeparti.

Der står i ministerens fremsættelsestale, at lovforslaget er et led i bestræbelserne på at skabe uddannelse til alle og finde beskæftigelsesområder, der ikke er dækket af nogen eksisterende uddannelse. Det betyder altså, at alt skal dækkes af uddannelser, også viceværtjobbet, som vi hørte før i spørgetiden. Før i tiden var der ikke nogen viceværtuddannelse, man gik ind og varetog arbejdet på fortrinlig vis – man kan jo også lære noget on the job training, altså i kraft af arbejde – men nu skal der altså være en uddannelse på 3½ år, der koster 85.000 kr. pr. elev.

På den baggrund må jeg sige, at jeg ser dette lovforslag lidt i forlængelse af den holdning, der ligger til grund for det, synes jeg, vanvittige og rablende viceværtuddannelsesforslag. Formålet med forslaget om pædagogisk grunduddannelse er pænt og godt, nemlig at skaffe flere uddannelsespladser og især til de bogligt svage. Men hvordan harmonerer det egentlig med de tal og beregninger, der foreligger om finansieringen af det? Det bliver ganske dyrt, fremgår det af forslaget.

For så vidt angår ungdomsdelen, er bruttoudgifterne på næsten 67 mio. kr. Men det er altså brutto. Det fremgår af et notat fra Undervisningsministeriet, at nettoudgifterne kun er en tiendedel heraf, nemlig 6,7 mio. kr. Og hvordan hænger det sammen? Jo, det fremgår af bemærkningerne til forslaget, at det kun er 10 pct. af den målgruppe, som kan tage den pæda-

gogiske grunduddannelse, som ikke skønnes at ville få en uddannelse. 90 pct. – 9 ud af 10 – af målgruppen ville alligevel få en anden uddannelse, skønner man, så hver gang man fyrer 10 skud af, rammer kun det ene.

Det vil sige, at der stort set er tale om en overflødig uddannelse set ud fra motivationen for forslaget og dets formål, nemlig mere uddannelse til de bogligt svage. Og i øvrigt: Hvis der er tale om bogligt svage, kan 9 ud af 10 vel ikke bare gå ud og tage andre former for uddannelse. Det hænger ikke sammen, sådan som vi kan se det, og vi må have det nærmere belyst under udvalgsarbejdet.

Jeg vil også sige lidt, der ligger på linje med, hvad kommunerne og Kommunernes Landsforening har sagt, og de er jo imod forslaget. Er det overhovedet hensigtsmæssigt at få to pædagogiske uddannelser – altså den ordinære uddannelse – med alle de kompetenceproblemer og afgrænsningsproblemer, det giver? Vil der være praktikpladser nok? Kommunernes Landsforening mener det ikke. Vil den nye uddannelse ikke medføre, at lønniveauet for de ordinært uddannede pædagoger presses i vejret? Jo, det vil nok blive tilfældet. Og er det i det hele taget hensigtsmæssigt at lave en uddannelse, som kræver ressourcer og altså tager ressourcer fra andre uddannelser? Sådant må det vel være, når kommunerne ikke ønsker det.

Endelig siges det, at uddannelsen skal være adgangsgivende til den ordinære pædagoguddannelse på linje med studentereksamen og HF. Men de, der vil gennemgå den pædagogiske grunduddannelse, vil typisk være folk, der ikke er studievante. Skal de ind på den ordinære grunduddannelse, eller kunne man tænke sig, at der skulle laves en slags studieegnethedsprøve?

Som sagt: Vi synes ikke, tingene hænger sammen. Vi synes, der er meget store bruttoudgifter og meget små nettoudgifter, hvor tingene ligesom finansierer sig selv, og det gælder jo også voksendelen, som ikke er med i dette forslag, men som vil koste 100 mio. kr. i godtgørelse på det maksimale dagpengeniveau og 40 mio. kr. i undervisningsudgifter. Det fremgår af et notat, at udgiften på 100 mio. kr. stort set finansierer sig selv, fordi der er folk på uddannelse, og så bliver der ledige stillinger, der skal besættes af andre, og så falder arbejdsløsheden.

Den argumentation er svær at imødegå, men vi har jo prøvet den politik gennem 1970'erne, hvor man under Socialdemokratiets ledelse